

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2011. év október hó 11. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

végzést:

A hivatali visszaélés büntette miatt **vádolt** ellen indított büntető ügyben a Pest Megyei Bíróság 2011. év április hó 4. napján kelt 15.B.6/2009/28. számú ítéletét **helybenhagyja.**

A vádlott anyja neve és személyi igazolvány száma helyesen.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS:

a Kft. - jogi képviselője útján 2007. október 26. napján előterjesztett - vádindítványában l.r. vádlottal szemben 1 rb. a Btk. 225. §-ába ütköző és a szerint minősülő hivatali visszaélés büntette miatt emelt vádat.

A Pest Megyei Bíróság a 2008. év szeptember hó 2. napján kelt 18.B.128/2007/3. számú végzésével l.r. vádlott ellen hivatali visszaélés büntette /Btk. 225. § / miatt indult büntetőeljárást megszüntette.

Az eljárást megszüntető végzés ellen a pótmagánvádló jogi képviselője útján fellebbezést jelentett be.

A fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla a Pest Megyei Bíróság végzését felülbírált és a 2008. év december hó 4. napján kelt 2.Bf.265/2008/4. számú végzésével azt hatályon kívül helyezte és a Pest Megyei Bíróságot az elsőfokú eljárás lefolytatására utasította.

A Pest Megyei Bíróság a megismételt eljárás keretében 2011. év április hó 4. napján kihirdetett 15.B.6/2009/28. számú ítéletével I.r. vádlottat az ellene 1 rb. hivatali visszaélés büntette /Btk. 225. §. / miatt emelt vád alól felmentette.

Az ítéletet a vádlott és védője tudomásul vette, míg az ítélet ellen a pótmagánvádló jelentett be fellebbezést bűnösség megállapítása és büntetés kiszabása érdekében.

A pótmagánvádló jogi képviselője útján a fellebbezését írásban is megindokolta és ebben kifejtette, hogy a Pest Megyei Bíróság álláspontjával ellentétben a vádlott terhére a vád tárgyává tett cselekmények tekintetében az egyenes, ártó szándék, és a hátrány okozási célzat bizonyítottan kimutatható. A vádlott nem gondatlanságból, hanyagságból szegte meg a munkaköri kötelességeit, hanem tudatosan hátráltatta, késleltette a hatáskörébe tartozó engedélyek kiadását, a kérelmek elbírálását abból a célból, hogy a cégnek hátrányt okozzon. Tökéletesen tisztában volt azzal, hogy a különböző engedélyek /telekalakítási, építési, használatba vételi engedély/ késedelme milyen hátrányokat okoz az építési vállalkozásuknak. /Építésrendészeti bíróság, kötbérfizetési kötelezettség stb.../ A pótmagánvádló állításai a fellebbezés indokolása szerint megyei bíróság által lefolytatott eljárás során nem lettek megcáfolva. Ugyanakkor a pótmagánvádló jogi képviselője utalt arra, hogy a Kft-t ért joghátrányok, és a vádlott szándékai, céljai közötti okozati összefüggés nem nélkülözi a szubjektív megítélés lehetőségét sem, de nincs más okszerű magyarázat a vádlott többszörös, súlyosan jogsértő magatartására, mint az, hogy sorozatos kötelezettségszegéseit a cégnek, illetve annak tulajdonosainak szóló ellenszenv ártó szándék motiválta.

A fellebbviteli nyilvános ülésen a pótmagánvádló jogi képviselője az írásban előterjesztett fellebbezést változatlan tartalommal fenntartotta, indítványozta a vádlott bűnösségének a megállapítását vele szemben büntetés kiszabását.

A Kft. képviselője a nyilvános ülésen tett nyilatkozatában a fellebbezést a jogi képviselő által megfogalmazott indokok alapján fenntartotta.

A vádlott védője perbeszédében a Pest Megyei Bíróság ítéletének helybenhagyására tett indítványt. Álláspontja szerint a megyei bíróság által megállapított tényállás minden tekintetben megalapozott, azt körültekintő és részletes bizonyítás eredményeként állapította meg a bíróság és ez alapján helytállóan vont következtetést arra, hogy a vádlott a munkaköréből adódó feladatai ellátása során semmiféle célzatos magatartást nem tanúsított annak érdekében, hogy a Kft-nek jogtalan hátrányt okozzon. A pótmagánvádló a célzat fennállását bizonyítani nem tudta, és ezt a bizonyító eljárás adatai sem támasztották alá. Célzat hiányában pedig nincs bűncselekmény, ezért az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

I.r. vádlott csatlakozott a védője által elmondottakhoz.

A Fővárosi Ítéltábla a pótmagánvádló által bejelentett fellebbezés alapján a Pest Megyei Bíróság ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált. Ennek során megállapította, hogy a megyei bíróság az eljárási szabályokat maradéktalanul megtartotta, a vádlottat a törvényes jogaira és kötelességeire kioktatta. A vádlott védelmében meghatalmazott védő járt el, így az eljárás során védelme maradéktalanul biztosítva volt, eljárási jogait gyakorolhatta. A tárgyaláson kihallgatott tanúkat a bíróság a törvényes jogaikra megfelelően kioktatta, ennek dokumentálása a tárgyalási jegyzőkönyvben megtörtént. A tanúk vallomásukat összefüggően, az ügy lényegét szem előtt tartva megtehették.

A megyei bíróság az ügyben fellelhető valamennyi bizonyítékot ítélezése körébe vonta, így részletesen megvizsgálta és bizonyítás anyagává tette a Kft. által előterjesztett telekalakításra irányuló kérelmet, az erre vonatkozó engedélyező határozatot, továbbá a földterületre vonatkozó ellentétes szabályozási terveket, és a Pest Megyei Közigazgatási Hivatal 46-501/2004. számú válaszát /1. tényállási pont/.

Részletesen vizsgálta a Kft. építési engedély iránti kérelmét, és annak elintézési módját az ezzel kapcsolatos határidőket, valamint a Kft. panaszával kapcsolatos Pest Megyei Közigazgatási Hivatal által hozott határozatot. Vizsgálta az építésügyi hatósági ellenőrzések tartalmát, az ezekkel kapcsolatos fennmaradási és továbbépítési engedéllyel kapcsolatos határozatokat, valamint az építésügyi bírsággal kapcsolatos eljárást. /2. tényállási pont/

Részletesen értékelte a Kft. által, a 416/7, és 416/8. számú ingatlanra előterjesztett használatba vételi engedéllyel kapcsolatos eljárást /3. tényállási pont/, figyelembe vette az időközben lefolytatott közigazgatási eljárások adatait, továbbá az I.r. vádlottal szemben a Kft. feljelentése alapján, hivatalos személy által elkövetett közokirat-hamisítás büntette miatti eljárás során keletkezett jogerős határozatokat. Az ügyben tartott tárgyaláson tanúként hallgatta ki a pótmagánvádlót, tanú1, tanú2, a jegyzőt tanú3 és tanú4-et.

A fenti bizonyítékok értékelése alapján jutott arra a következtetésre, hogy az I.r. vádlott által vezetett műszaki osztály nagy arányú leterheltsége /a 2004-2005. évben 1 előadó átlagban 200 üggyel dolgozott/ miatt az ügyintézésre előírt 60 napos határidőt nem minden esetben lehetett betartani, emiatt a vádlott munkavégzésében több szabálytalanság és pontatlanság is megállapítható volt /pl: a Kft. által már lerótt illeték ismételt megfizetésére történt felszólítás, illetőleg sürgősen felügyeleti állásfoglalások bekérése/ ugyanakkor, a vádlott hivatali főnöke a jegyző, valamint közvetlen munkatársai, így tanú2, tanú4 és tanú3 egybehangzó vallomása alapján kétséget kizáró módon megállapítható volt, hogy a vádlott hivatali tevékenységében a Kft. ügyeinek intézésekor elfoglaltságot egyikük sem tapasztalt és nem észleltek olyan körülményt sem, amely arra utalt volna, hogy I.r. vádlott szándékos magatartással, célzatosan a Kft-nek jogtalan hátrányt kívánt volna okozni, vagy bármilyen hátrányos megkülönböztetésben kívánta volna részesíteni. A műszaki

osztály által a Kft. ügyeiben hozott határozatok túlnyomó többsége törvényes és megalapozott volt.

A bizonyítékok tartalmával összhangban a megyei bíróság figyelembe vette azt is, hogy éppen a műszaki osztály nagy leterheltségére figyelemmel a Kft-nek nem mindegyik ügyében járt el a vádlott, hanem annak ügyei közül többet munkatársai, így a tanú² bírálta el, illetve készítette elő a döntéshez szükséges anyagot.

Helytálló következtetést vont a megyei bíróság arra nézve is, hogy a bizonyítási eljárás során, a vádlott hivatali tevékenységeivel kapcsolatban feltárt hiányosságok legfeljebb fegyelmi vétséget valósíthattak meg, azonban ezek alapján a Kft. terhére mutakozó ügyintézés, vagy ebben bármiféle célzatos magatartás nem volt kimutatható.

A Fővárosi Ítéltábla a megyei bíróság által a bizonyítékok értékelésével kapcsolatosan kifejtett álláspontot és az abból levont következtetéseket megalapozottnak ítélte, a megyei bíróság által mérlegelés útján megállapított tényállás minden tekintetben mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt elfogadta felülbírálata alapjául.

Az irányadó tényállás alapján helytállóan foglalt állást arra nézve a megyei bíróság, hogy I.r. vádlott, mint hivatalos személy a hivatali kötelezettségét nem szegte meg, tevékenységében a Kft. ügyeinek intézése során a jogtalan hátrány okozására irányuló célzat nem mutatható ki, ezért terhére a Btk. 225. §-ába ütköző hivatali visszaélés büntette - célzat hiányában - nem állapítható meg. Helytállóan hivatkozott ezzel kapcsolatban ítéletének 15. oldal utolsó bekezdésében az e körben kialakult ítélkezési gyakorlatra, amely tekintetében az ítéltábla is osztotta az álláspontját.

Észlelte ugyanakkor az ítéltábla, hogy a megyei bíróság a saját - minden tekintetben helytálló - ítéleti indokolásával ellentétben, ítélete 16. oldalának utolsó bekezdésében tévesen hivatkozott a felmentés jogcímeként a Be. 4. §-ának (2) bekezdésben foglaltakra, azaz hogy a kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem értékelhető a terhelt terhére. A jelen esetben - éppen a felhívott jogesetekben rögzített ítélkezési gyakorlatnak megfelelően - az volt rögzíthető, hogy a hivatali visszaélés büntette megállapításának csak akkor van helye, ha a hivatalos személy által megvalósított köteleességszegés, hatáskörének túllépése, vagy a hivatali helyzetével való visszaélés célzatosan, a jogtalan hátrány okozásának, illetőleg a jogtalan előny szerzésének a célzatával történik. Célzat hiányában, bűncselekmény hiányában történő felmentésnek van helye, ugyanis ez esetben a bűncselekmény elkövetése nem állapítható meg. A kifejtettekre tekintettel az ítéltábla a megyei bíróság ítéletének a Be. 4. § (2) bekezdésére történő hivatkozását mellőzi, és felhívja a Be. 6. § (3) bekezdésének a/ pontját a felmentés jogcímeül.

Az ítéltábla a nyilvános ülésen a vádlott személyi adatainak egyeztetése során pontosította a vádlott személyi igazolványának számát, illetve anyja nevét, és

megállapította, hogy a vádlott anyja neve helyesen: , személyi igazolványának száma.

Az előzőekben kifejtettekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a Pest Megyei Bíróság ítéletét, annak helyes és törvényes indokai figyelemmel a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A végzés ellen a Be. 386. § (1) bekezdése alapján további fellebbezésnek nincs helye.

Budapest, 2011. év október hó 11. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

Dr. Hildenbrand Róbert sk.
előadó bíró

Dr. Sebe Mária sk.
bíró

A Pest Megyei Bíróság 15.B.6/2009/28. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 2.Bf.187/2011/5. számú végzése folytán 2011. év október hó 11. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2011. év október hó 11. napján.

Dr. Lassó Gábor sk.
A tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Udud Sándorné
bíróügyi ügyintéző